

**IOAN. PETRI || MAFFEII,|| BERGOMATIS,|| E SOCIETATE ||
IESV,|| HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI.||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Gasparis Vilelae ad Socios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

& simul cum afficerat laudibus, quod Euangeli
hes in suis regnis tueretur, benigneque traxit.
ille munus ac litteras ita illustri gratia excepto,
modo eum qui attrulerat, aureis donari amplius fe-
tis, verum etiam ad Praetorem vicissim molentem
cos usus affabre factum thoracem auro sericeo
etum, cum inaurata galea, cuproque frontal, in
stilla duo pugionibus praefixa, argenteis crufis at-
ta, quas Nanguinatas appellant, aliaque simili-
ta, autem ipsos mirum quanta benevolenta profer-
nam cum ceteris rebus amicè nobis faveret, & conve-
dat, tum in consilio dando fidem praestatcum bene-
tate & facilitate coniunctam, liberumque permittit
quamur id, quod optimum esse iudicavimus his
Christianorum vero negotijs, quamvis nos faciat, pli-
monstrat, etenim vel insinuorum hominum re-
mendatio nostra si accesserit, suas puras, conse-
natim appellat, quod magnum est apud lapores
noris indicium; aditusque eis ad se praeberet
denique illis etiam internuntijs ad nos virum
rebus Christiani maiorem in modum animarum

Vos tanto Regi fratres meliori in dies me-
nobis ad cæpta strenue promouenda lucem
precamini, Goa.

GASPARI S VILELLI

ad Socios.

Nnum in vrbe Sacrao mox, in
cum pacatis iam rebus dilectione
MDLXII. magnaq; Christianum a-
titia acceptus, concionatissime
tinuo institui: & quo maiore prae-
one studio qj; celebrante datur
iam Natales Domini festa, latrone
promulgauit septimo ante anno dacum à summo po-
tifice, quo illi ita permoti sunt, ut ipsorum de confessionibus
diligentiam, & in festorum Natales capi-

fratatione pietatem ac studium magnopere admirarer. Natalis Domini dies festus cum aduenisset nouem, qui mihi maximè idonei visi sunt, exposita prius ipsis augusti illius auctemendi mysterij sanctitate ad sacram Eucaristiam admisi, eo sensu pietatis affectos, ut magno tempore ispatio lacrymantes ante perfisterint. Reliquorum autem desideria id ipsum aude expetentium, verbis leniuitaque ea nocte in laudibus summi parentis ac Domini exacta, matutino tempore sacrum feci, deque ipso heali, tanto cum omnium gaudio ac voluptate disseveri, videlicet idem prisca illa mihi subiret nascentis Ecclesi temporis, cum Christiani omnes uno amoris vinculo caritatisque coniuncti, ad festos dies agendos, & conuicia spiritualia celebranda castissime conuenirent. Peractus feris, deinceps ad conciones redij, ad quas ethnici multo iam tum pauciores, quam antea venitabant: credo propterea quod initio ad nos audiendos cauillandi studium ac petulantia complures impelleret, quos nunc perspecta veritas ab ea derisione deterret. Nec fere nobis iam aures atque operam dant, nisi qui serio salarii consulere, ac rationi parere in animum induxerunt: quod ipsum ceteri quoque Meacenses utique facerent, nisi eos fictis rationibus deceptos ab eo consilio demon abduceret, aiunt enim, cum perpetuum quemdam innocentis vite cursum religio Christiana requirat, se eiusmodi militiae sacramento obligari, & pugnam aduersus voluptates deliciasque nolle capescere, cum se magna ex parte huius viue iucunditate priuatur, tum semper in altera vita supplicij, nisi ad finem usque perseverauerint, deinde maestentur.

In hebdomadae sacrosanctæ Paschalibusque solennibus, cadem Christianorum fides, atque religio constituta, celebritatem auxere nouem Baptismo lustrati, in ipsis quidam locuples, & laponicis superstitionibus ad modum cruditus, cuius oculos mentis, cum nihil post horrem omnino superesse puraret, Dominus ita aperire signatus est, ut sacrosanctum Baptismum magno animi udere lacrymisque suscepit.

Per

Per eos dies seditione Meaci rursum exortata
iniqui in Christiana sacra conferebant (multo iusta
Regis ipsius tyrannidi tribuendam, qui regna septem
metuq; tuetur, nec sp̄ci quidquam habet in ciuitate repositum) ad reuiseudos neophytes, Sacrum
Christianorum Meacensium sententia difcessi. Mea
sis templi Ecclesiæque custodia Christiano admis-
seni relicta. Meacum reuertar (vt spero) ad festum
agendum natalis Reginæ cœli MARIAE VIRG.
NIS, cui ædem idcirco dicauimus, quod eo ipso
Meaci primū sacra missæ peracta sunt. In hac auer-
vibe Sacaio, non admodum magna mihi spes prope-
quæ mensis, nunc quidem ostenditur, tanta enim cœ-
colarum superbia ac leuitas, vt cœlum honoris exulta-
tionisque iactura mercari se nolle fateantur: quamquam
tempore procedente sperandum est agrum hunc sicut
bonam pietatis frugem laturum. Rationem inde
nostrī in Bonzijs hisce tractandis, aliaque nouilla con-
de ipso ornatum cultuque corporis, rum de incollis
natura moribusque separatim prescripta ad vos mun-
quò ijs cognitis gratias Domino nostro agatis, quoniam
ex infinito prope cœcorum numero exemit; & inde
eidem supplicetis, vt ad ipsum conuerterantur haec genitrix
Indica Brachmanarum superstitione decolora, quam
Indico magistro ex regno Sionis acceptam huc impo-
retinent: quod ipsum ex delubris etiam apparet, quem
oppido Indiae Ceilano eadem quæ in Iapone videtur me
memini. idque vobis idcirco significandum præsum, vt
praua huiusce religionis origine cognita, vos idam re-
prehendendā, & confutandam facilius comparris. Fucis
bus vestris, ac sacrificijs vt me Domino committendis
vobis etiam atque etiam peto. Sacaio V. Calend. Maii
M D L X III.

Scriptis iam litteris, rogat me per nuntium ethicus
quidam vir, opibus præpotens, vt ad se baptizandum
veniam in urbem Naram. Omnino vereor veritas ho-
minis fides habenda sit: grauem enim adhuc se habeat
diuinis aduersarium præbuit. Verumtamen, quicquid
sit, ex-

in experiar: praeclara mecum existimans actum iri, si in
Christianam eam vitam ponere mihi contigerit. nec enim
permittet Dominus, ut exiguum huiusc lucis vnu-
tam anima mea salutem atque immortalitati anteponam.
Si ethnicus ille vera narrauerit, sequitur ex animo ad sa-
crofanciam Ecclesiam aggregari; nam ego tum omnia
Societas nostrae Collegia nouam in hanc messiem per-
mittebam, ne non dubitem. magnum enim in his lo-
cis nomen, magna auctoritas est. Fauxit Domi-
nus quod est sua gloria maxime fuerit, cui me inter acies
gladiorum, intentaque in me inimicorum tela versan-
tem, plane commisi totum ac tradidi.

LUDOVICI FROI AD SO-
cietatem Iesu in Indiam & in
Europam.

E MAXIMIS nauigationis periculis
summo Dei ac Domini nostri benefi-
cio liberati, ex ora Sinarum incolumes
in hunc Iaponis portum deuenimus,
quem Vocoxiuram appellant: ob-
uiosque habuimus in littore Christia-
nos incolas omnes tanta ex aduentu
suo voluptate ac laetitia gestientes, ut nos humeris
hunc suis sublimes tollere atque asportare velle vide-
tur, quorum ducenti circiter nos ad templum usque
luxerunt. Cosmi vero Turriani gaudium fuit ita
magnum, ut collacrymaretur, satisque se vixisse iam di-
xerit, quoniam quidem operarios sibi in subsidium mis-
serit. Domino in tanta negotiorum mole, tamque op-
erario tempore cerneret. Joannem autem Fernandum
magis assiduisque laboribus ita consumptum macie-
re confectum offendimus, ut animam agere videre-
sciam ad domesticas & quotidianas Cosmi occu-
pances, accedebat etiam magna frequetia principum
tum, & Christianorum tum ex alijs regionibus,